

Schorsing (voornemen procedure niet gevolgd)

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift, bij de commissie ingekomen op 22 april 2008, is appellant in beroep gekomen van een beslissing van verweerster van 21 april 2008. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties in het geding gebracht. Van de gemachtigde van appellant is een brief van 6 mei 2008 met bijlagen ontvangen. De zaak is op 13 mei 2008 ten overstaan van de commissie te Eindhoven behandeld. Aanwezig waren appellant, bijgestaan door zijn gemachtigde. Namens verweerster waren aanwezig de heer, personeelsconsulent, bijgestaan door verweersters gemachtigde. Beide gemachtigden hebben pleitaantekeningen overgelegd.

2. De feiten

Appellant is sinds 1 augustus 1974 bij (de rechtsvoorgangster van) verweerster in dienst als leraar.

Op 26 maart 2008 vond een gesprek plaats tussen appelland, de directeur van de school en de personeelsfunctionaris van verweerster. In dat gesprek is tegen appelland gezegd dat er een klacht over hem was van een vader wegens ongewenste intimiteiten met zijn dochter, een leerlinge van de groep van appelland. Appellant ontkende. Hem werd gezegd dat het verstandig zou zijn als hij voor korte tijd niet zou werken en dat hij arbeidsongeschikt zou worden gemeld. Zo geschiedde. Op 9 april 2008 vond een tweede gesprek plaats. In dat gesprek werd de klacht van de vader niet verder onderbouwd; tegen appelland is gezegd dat de ouders geen klacht hadden ingediend. Voorts is tegen appelland gezegd dat verweerster wilde streven naar een beëindiging van de arbeidsovereenkomst en dat daarover op 21 april 2008 nader gesproken zou worden.

Het gesprek op 21 april 2008 heeft plaatsgevonden in het bijzijn van de juridische adviseurs van partijen. Aan appelland is gevraagd of hij wilde meewerken aan beëindiging van de arbeidsovereenkomst. Appellant heeft daarop te kennen gegeven dat hij dit niet wenste, maar zo snel mogelijk zijn werk wilde hervatten. Na een korte schorsing van de bijeenkomst werd tegen appelland gezegd dat hij met onmiddellijke ingang was geschorst en dat verweerster een ontbindingsprocedure zou starten.

Bij aangetekende brief van 24 april 2008 heeft verweerster appelland als volgt bericht:

“In vervolg op en ter bevestiging van de bespreking van maandag april jl., deel ik u mede dat wij het op dit moment niet langer verantwoord achten u te laten functioneren als groepsleerkracht in ons primair onderwijs en een schorsing dringend noodzakelijk achten vooruitlopend op en hangende besprekingen over een beëindiging van uw dienstverband. Een beëindiging, welke wij noodzakelijk achten gelet op de over een langere periode en in meerdere scholen met u opgedane ervaring. Wij kwalificeren u als een zwakke leerkracht, waarin wij onvoldoende vertrouwen stellen.

De toonzetting en houding, welke u tijdens het gesprek op 21 april jl. aannam, welke ons overigens heeft gesterkt in onze overtuiging, dat met u in oplossende zin slecht of gewoon niet te praten valt en u derhalve uw problematiek bij terugkeer mee de organisatie in neemt, heeft ons in het bijzonder doen besluiten u ingaande 22 april op basis van artikel 3.14 CAO-PO voor de duur van 4 weken de toegang tot onze organisatie te ontzeggen met behoud van bezoldiging als ordemaatregel. Zowel in woord als gebaar nam u een agressieve en arrogante houding aan. Daarbij gaf u aan het nergens mee eens te zijn en ook nergens aan mee te willen werken. Van een verder zinvol of inhoudelijk gesprek is het niet gekomen. Laat staan van iets, dat in een constructieve richting ging. Enige zelfreflectie hebben wij niet mogen bespeuren.

Aangezien het vertrouwen in u ernstig is geschaad, koersen wij nu verder aan op een verbreking van het dienstverband.”

In de brief wordt verder medegedeeld dat verweerster voornemens is aan appelland verlengd de toegang tot de school/organisatie te ontzeggen op basis van artikel 3.13 lid 2 CAO-PO.

Het beroep van appelland richt zich tegen het hiervoor geciteerde besluit.

3. De standpunten van partijen

Appellant beroept zich in de eerste plaats op formele gebreken van het bestreden besluit. Naar zijn mening dient, op grond van artikel 3.14 van de CAO-PO, de werkgever eerst een voornemen tot schorsing bekend te maken. Daar is hier geen sprake van. Hoor en wederhoor is niet in acht genomen.

Voorts is het besluit volgens appelland gebrekkig omdat de inhoud van het schriftelijke besluit niet overeenkomt met de inhoud van het mondelinge besluit. Mondeling is immers te kennen gegeven dat appelland zijn werkzaamheden moest staken omdat dit tot erg veel rumoer op de school zou leiden. Dat zou te maken hebben met de klacht van de betrokken vader wegens de ongewenste intimiteiten.

Wat betreft deze ongewenste intimiteiten (die appelland ten stelligste betwist) voert appelland aan dat na het hierover gevoerde laatste gesprek verweerster geen enkel (nader) onderzoek hiernaar verricht heeft. Het gaat niet aan dat verweerster zich aanvankelijk op het standpunt stelt dat ze deze beschuldiging verder gaat uitzoeken en dan vervolgens geen enkele onderzoeksactiviteit ontplooit. Daardoor wordt appelland ernstig benadeeld en beschadigd. Verweerster had onmiddellijk een onderzoek moeten gelasten.

Wat betreft het gestelde onvoldoende functioneren:

Appelland is, na een disciplinaire schorsing in januari 2004 en een uitspraak van deze commissie, waarin appellands beroep daartegen gegrond is verklaard, in oktober 2004 volledig gerehabiliteerd. Volgens het toen gesloten rehabilitatieconvenant moet het er voor worden gehouden dat er nimmer sprake was geweest van door een onafhankelijke derde geobjectieerd vastgesteld disfunctioneren. Vervolgens heeft een coachingstraject plaatsgevonden dat medio 2006 positief werd afgesloten.

Er zijn geen negatieve functioneringsgesprekken gevoerd en er zijn geen negatieve functioneringsverslagen opgemaakt.

De door verweerster overgelegde verklaringen over het functioneren van appelland zijn deels onjuist en deels niet negatief. De geventileerde kritiekpunten zijn niet eerder aan appelland kenbaar gemaakt.

Verweerster stelt daartegenover als volgt.

De grondslag voor het besluit tot directe schorsing is gelegen in onvoldoende functioneren. Daarenboven liggen er signalen van ongewenste intimiteiten bij een leerlinge en andere meisjes uit haar klas.

Het afgelopen jaar is herhaaldelijk vastgesteld dat appelland niet functioneert zoals van hem verwacht mag worden. Dit uitte zich in onvoldoende vakkundigheid op de gebieden van samenwerking met de collega's op meerdere (minimaal vijf) scholen, het pedagogisch klimaat in zijn groep en de onderwijsontwikkeling. In de overgelegde verklaringen wordt dit nader omschreven en onderbouwd.

Verweerster heeft er alles aan gedaan om het functioneren te verbeteren. Appelland is meerdere malen gecoacht door de onderwijsbegeleidingsdienst. Hoewel de klachten van de ouders en de collega's, ondanks deze begeleidingstrajecten, bleven aanhouden, is aan appelland herhaaldelijk een nieuwe kans gegund en is hij steeds op een nieuwe basisschool te werk gesteld.

Mede gelet op de melding van ongewenste intimiteiten is appelland, alles overziend, te vaak negatief in beeld geweest of zelfs in opspraak gekomen. Zijn draagvlak bij de ouders, de collega's en verweerster is te zeer aangetast om nog op een redelijke wijze zijn functie te kunnen uitoefenen. Zou hij dat wel doen dan zou er schade kunnen ontstaan aan de kinderen, de ouders, de school en niet in de laatste plaats aan appelland zelf. Het veilige klimaat voor kinderen is ernstig in het geding bij een voortzetting van de werkzaamheden van appelland. Het onvoldoende functioneren op het inhoudelijk vakgebied leidt niet tot de gewenste leerontwikkeling bij de kinderen. Daarnaast zal de directe terugkeer van appelland op de werkvloer leiden tot vele vragen van de ouders en collega's aan appelland, de school en verweerster, waardoor er met grote mate van waarschijnlijkheid een grote commotie zal ontstaan.

4. De beoordeling

Ingevolge artikel 3.14, lid 1 van de CAO-PO kan de werkgever de werknemer schorsen voor ten hoogste vier weken, indien dit, gelet op het belang van de instelling, dringend noodzakelijk is. Lid 2 van dit artikel bepaalt dat, voordat de werknemer wordt geschorst, deze in de gelegenheid wordt gesteld zijn zienswijze omtrent de voorgenomen schorsing kenbaar te maken.

Het schorsingsbesluit lijdt naar het oordeel van de commissie aan een formeel gebrek. Appelland is immers, zoals zijnerzijds terecht wordt aangevoerd, niet in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze omtrent de voorgenomen schorsing kenbaar te maken. In het gesprek van 21 april 2008 is, toen duidelijk werd dat appelland niet wenste mee te werken aan een beëindiging van de arbeidsovereenkomst, aan appelland, nadat de bijeenkomst even was geschorst, het (definitieve) besluit tot schorsing medegedeeld, zonder dat in de gesprekken tussen partijen op enig moment daaraan voorafgaand het onderwerp van een (voorgenomen) schorsing aan de orde was geweest. De

commissie acht dit in strijd met de letter en met de geest van het de werknemer beschermende bepaalde in lid 2 van artikel 3.14 van de CAO-PO. Dat verweerster wel, voordat het schorsingsbesluit werd genomen, de zienswijze van appellant op de gestelde tekortkomingen kende, betekent nog niet dat hij de gelegenheid heeft gehad om zijn zienswijze op een voorgenomen schorsing te geven. Verweerster heeft het stadium van het voornemen ten onrechte overgeslagen.

Overigens overweegt de commissie nog het volgende.

Aan de onderhavige schorsing kunnen de gestelde ongewenste intimiteiten niet ten grondslag worden gelegd. In de eerste plaats zijn deze feiten niet, voor appellant kenbare wijze, in de schriftelijke bevestiging van de schorsing opgenomen, maar bovendien zou dat ook niet aangaan, omdat verweerster, na kennisneming van de klacht, geen enkele onderzoeksactiviteit naar de klacht heeft verricht. Als deze klacht als grondslag voor de schorsing wordt geëcarteerd resteert het gestelde over het functioneren over een reeks van jaren. Daaromtrent moet echter worden overwogen, dat onvoldoende functioneren vóór oktober 2004, alleen al gelet op de rehabilitatie, geen rol kan spelen en met betrekking tot de periode daarna geldt, dat geen enkel voor appellant negatief functioneringsgesprek of beoordelingsgesprek is gehouden, althans daarvan niet is gebleken. Daarmee is, wat er ook zij van de overgelegde verklaringen, het onvoldoende functioneren niet deugdelijk en behoorlijk vastgesteld. Daarbij komt dat niet valt in te zien waarom, als dit al anders zou zijn, een volgens verweerster jarenlang bestaande situatie van de ene dag op de andere een onmiddellijke schorsing dringend noodzakelijk zou maken.

Het beroep zal gegrond worden verklaard.

Ingevolge artikel 3.16, lid 4 van de CAO-PO zal verweerster appellant na overleg naar vermogen dienen te rehabiliteren.

Het verzoek van appellant aan de commissie om een beslissing te geven met betrekking tot zijn proceskosten zal bij gebreke van een wettelijke grondslag worden afgewezen.

5. De beslissing

De commissie voornoemd,

verklaart het beroep gegrond;

wijst af het verzoek met betrekking tot de proceskosten.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 13 mei 2008 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. drs. W.G.A.M. Veugelers, mr. A.A.M. Mollee, F.A.J. van Moorsel, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.

In verband met de oververtegenwoordiging van de leden, gekozen door de besturenorganisaties, heeft mr. Mollee zich van stemming onthouden.